

Palstateksti

Vaellusta uskossa

Tämän päivän tekstini sivuaa aihetta liittyen elämään vanhurskautuksen jälkeen. Olemme saaneet omistaa Jeesuksen kautta syyttömyyden ja täyden vapautuksen kaikista synneistämme ja nyt on tullut aika vaelttaa tässä uudessa elämässä. Armo on edelleen voimassa ja pelastuksemme riippuu Jumalassamme ja Hänen ainoassa Pojassaan, mutta lapseuden asemassamme, saamme harjoittaa jumalisuutta käytännön elämässämme. Onnistummepa siinä, tai emme, sillä ei ole merkitystä taivasosuuteemme, mutta elämämme laatuun kyllä. Jumala näet tahtoo vaikuttaa hyvyttään sinussa ja läheisissäsi, siinä, että Hänen vanhurskautuksensa kaikkine osa-alueineen saisi tulla hyvänä hedelmänä elämämme osaksi. Se on, kuin Jumala tahtois myös kauttamme tuoda hyvyttään tämän pahan maailman keskelle. Vanhurskaus on siis Jeesuksessa - voimassa ja pysyvänä olevana asiana, mutta saamme opetella elämään sitä todeksi myös kanssaihminen keskellä.

"Veljeni, älköön teidän uskonne kirkastetuun Herraamme Jeesukseen Kristukseen olko henkilöön katsova. [Heitä puolueellisesti pinnallisin ja väärin perustein arvosteleva ja kohteleva.] Teidän kokoukseenne tulee mies kultasormus sormessa ja hienossa puvussa, sekä tulee myös köyhä nuhrisissa vaatteissa. Te katsotte hienopukuisen puoleen ja sanotte: *'Istu tähän mukavasti,'* mutta köyhälle te sanotte: *'Seiso sinä tuossa,'* tai: *'Istu tähän jalkajakkaran viereen.'* Ettekö silloin ole joutuneet ristiriitaan itsenne kanssa, ja eikö teistä ole tullut väärin perustein arvioivia? Kuulkaa, rakkaat veljeni! **Eikö Jumala ole valinnut maailman silmissä köyhiä olemaan rikkaita uskossa** ja sen valtakunnan perillisinä, jonka Hän on luvannut Häntä rakastaville? Mutta te olette häväisseet köyhän. Eivätkö juuri rikkaat sorra teitä, ja eivätkö juuri he vedä teitä tuomioistuihin? Eivätkö juuri he pilkkaa sitä jaloa nimeä, joka on lausuttu teitä siunattaessa? Jos te Raamatun mukaisesti täytätte kuninkaallisen lain: *'Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi,'* te teette hyvin. Mutta jos te katsotte henkilöön, te teette syntiä, ja laki osoittaa, että olette sen rikkojia. Sillä joka noudattaa koko lakia, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, on tullut syylliseksi kaikkeen. Hän, joka on sanonut: *'Älä tee huorin,'* on myös sanonut: *'Älä murhaa.'* Vaikka siis et teekään aviorikosta, mutta murhaat, sinä olet lain rikkoja. Puhukaa ja toimikaa niin kuin ne, jotka vapauden laki* on tuomitseva. [*Uudessa liitossa Kristuksen opetukset ja käskyt [Matt.28:20](#), [1.Kor.9:21](#), ovat Hengestä syntyneelle ja Hengen hallitsemalle Jumalan lapselle "vapauden lakia", sillä uuden ihmisensä puolesta hän noudattaa niitä vapaasta halustaan, mielellään. [Room.6:14](#), [7:22](#), [8:14](#).] Tuomio on näet **armon todeksi, joka ei ole osoittanut laupeutta**. Laupeus kerskaa tuomiota vastaan.

Jaak.2:1-13[*JKR]

Lukiessamme tätä Jaakobin kirjeen tekstiä, ei voi olla havaitsematta vielä tänäänkin tapahtuvan samanlaisia asioita. Argumentit ja arvostuksen kohteet ovat saattaneet hieman vaihtua, mutta mekanismi on hyvin sama. Teemme valintoja tehtävien suorittajiksi, johtajiksi ja moniin asioihin hyvin pitkälti ulkoisten olemusten perusteella. Näemme ulkokuoren ja sen, mitä ihminen onnistuu meille esittämään, aivan kuten poliittisissa piireissä tapahtuu vaalien aikaan. Voi, jospa olisimme kiinnostuneet Jumalan valinnasta! Kuinka paljon paremmin olisivat tämän maan asiat ja kuinka paremmin, armollisemmin ja rakkaudellisemmin toimisivat seurakunnat, jos valitsisimme henkilöitä Jumalan mielen mukaisesti! Hänhan valitsi usein syntisen, heikon ja oppimattoman, näyttääkseen voimansa ja viisautensa keskuudessamme. Pietarin kohdalla, kaikista hänen lankeemuksistaan huolimatta, Kristus osoitti väkevyytensä voimaa, tehdessään hänestä alkuseurakunnan johtajan. Väkivallanteko, kieltäminen, kiroaminen äkkipikaisuudessaan, eivät lainkaan estäneet Pyhän Hengen väkevää ja voimallista toimintaa Pietarin elämässä. Ei ollut kysymys Pietarin tahdosta ja elämästä, vaan Jumalan tahdosta tuoda evankeliumi ja pelastaa tuhansia ihmisiä.

Halutessasi nähdä Jumalan toimivan, mene *"köyhän kalastajan"* luokse. Valitse sen, joka ei inhimillisesti ole mitään, sillä Jumala on valinnut juuri sellaisen - osoittaakseen totisesti heikkoudessa väkevyytensä. [\(2.Kor.12:9-10\)](#) Älä enää seuraa suuria kuuluisuuksia, heidän mainettaan ja valtavia eleitä, vaan etsi Jumalan ilmestymistä siellä, missä on eniten heikkoutta ja vajavaisuutta. Vaikka seurakuntasi keskellä olisi millaista tahansa, vikoja ja virheitä, väärä ohjelma ja toimintatapoja, uskalla katsoa sitä Kristuksen silmin. Katso uskossa ja toivossa, Jumalan valinnassa! Itsekin sen kokeneena, vakuutan, että Jumala kyllä osoittaa voimansa ja kunniansa ajallaan, eikä sillä ole mitään tekemistä sen kanssa, että ihmiset ovat monessa huonoja. **Jumala on hyvä** ja Häntä me seuraamme, Häneen me uskomme ja Hänen valintansa kiinnostakoon meitä yhä enenevässä määrin.

Uskoa tulee siis harjoittaa käytännön elämässä, ettei toimettomuutemme *"tuhoaisi"* meissä olevaa vanhurskautta tahallisen syntielämän ja Jumalasta piittaamattomuuden kautta. Jaakob puhuukin jatkossa, miten **teot** myös **osaltaan liittyvät vanhurskautukseen**:

"Te näette, että ihminen tulee vanhurskautetuksi teoista, eikä vain uskosta. [Uskovalla on kaksi vanhurskautta: 1. Luettu ja uskolla omistettu Kristuksen lunastustyöhön perustuva armonvanhurskaus, ja 2. sen hedelmänä Pyhän Hengen vaikuttama elämän ja tekojen vanhurskaus, pyhitys.] Eikö portto Raahabkin tullut vanhurskautetuksi teoista, kun hän otti lähetit luokseen ja päästi heidät pois toista tietä? [Josephuksen mukaan Raahab oli majatalon pitäjä eikä portto. Tämä on kielellisesti mahdollista: Hebr. ZooN = ruokkia. Jos tähän sanaan pannaan feminiininen päätte sen osoittamiseksi, että matkustajien ruokkija (majatalon pitäjä) on nainen, siitä tulee ZooNaH, joka voi merkitä joko porttoa tai naispuolista matkustajien ruokkijaa, majatalon pitäjää. Hänen tekonsa osoittivat, että hän oli vanhurskautettu uskon kautta Israelin Jumalaan.] Kuten ruumis ilman henkeä on kuollut, samoin usko ilman tekoja on kuollutta uskoa."

Jaak.2:24-26[*JKR]

Kysymys on siis *kaksitahoisesta* ajattelusta. Perusta on varma ja luja Kristuksessa, mutta siihen tultuamme, meidän on syytä elää etsien Jumalan tahtoa ja tarkoituksia elämäämme. **Saimme** lahjaksi **uuden elämän** ja täyden vapautuksen, mutta **saimme myös uudet haasteet** ja kilvoittelun, että säilyttäisimme uskon ja yhteytemme Jumalan kanssa. ([1.Tim.6:12](#), [Ef.6:13](#), [2.Kor.5:14-16](#)) Siinä kaikessa saamme olla turvallisin mielin Kristuksen armosyleilyssä - nimittäin, Hän ei milloinkaan vaadi enempää, mitä on antanut, kyvyissä ja resursseissa. **Hän antaa** kyllä kaikkeen **voimaa** ja **viisautta**, siihen, mihin Hän tahtoo johdattaa ja käyttää elämäämme.

Tärkeä piirre, minkä olen oppinut näinä kymmeninä vuosina, on, että usko ja siinä eläminen on hyvin luontevaa - ja se on ikään kuin oman elämänsä mukauttamista Jumalan mielen mukaan. Ilman Häntä emme mitään voi, ([Joh.15:5](#)) ja siksi saamme jättäytyä kaikessa Hänen käsivarsilleen, uskoen ja luottaen, että Hän kyllä saattaa alkamansa työnsä päätökseen. ([Fil.1:6](#), [Ps.138:8](#))

Toisinaan olemme myös sokeita näkemään uskossa kasvamista ja Hengen hedelmien vaikutuksia. Se on, kuin lastemme kasvamisen, joka sekin on hyvin luontevaa. Katsellessamme muutama vuosi sitten otettuja valokuvia, saatamme havahtua, kuinka hän

onkaan kasvanut ja muuttunut! Uskossa eletyt vuodet saattavat tuntua meistä paikallaan polkemiselta ja asioiden opetteluilta, mutta, jos pääsisimme kurkistamaan muutaman vuoden takaisia ajatuksiamme ja tekojamme, saattaisimme huomata, miten paljon olemme edistyneet.

Ei turhaan sana ilmoita, että *"vanhurskaan polku kirkastuu kirkastumistaan - aina sydänpäivään saakka"*! ([Snl.4:18](#)) Uskossa kasvaminen on uskomista, luottamista ja sen ymmärtämistä, miten paljon olemme Jumalan varassa. Se on todellakin elämänsä Hänen varaansa asettamista, Häneltä toivon täyttymysten odottamista ja Hänen sanansa ja Pyhän Henkensä ohjauksen alle kuuliaisesti asettautumista.

Taivuttaessamme sydäntämme nöyrästi Jumalan tahtoon, alkaa vähitellen kasvaa hedelmää, jotka ovat saaneet vaikuttimikseen rakkauden kautta vaikuttavan uskon. ([Gal.5:6](#)) Olkaamme siksi lujalla perustuksella, Jeesuksen Kristuksen lunastuksen ja sovituksen saattelemina, pyhinä ja puhtaina, aina valmiina hyviä tekoja varten. Kylväkäämme rauhaa, rakkautta ja pyrkikäämme auttamaan puutteessa olevia. Se on Herran tahto ja niissä hyvissä töissä saamme säilyttää elävän ja toimivan uskomme Jeesukseen.

